

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820201775
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820201775.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloletú L. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q., H. č. XXXX/XX, zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky J. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q., H. č. XXXX/XX a otca D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v Q., R. č. XXX/X, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č.k. 7P/57/2020-37 zo dňa 18.12.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje s tým, že týmto dočasne do právoplatného skončenia konania vo veci samej dočasnou zmenou rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 4P/33/2019-66 zo dňa 30.09.2019 v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a v časti určenia výživného.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky (prvý výrok), matke uložil povinnosť platiť maloletej mesačne výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa poskytuje výživné k rukám otca maloletej počnúc právoplatnosťou rozhodnutia (druhý výrok) a upravil styk matky s maloletou počas vianočných sviatkov, a to dňa 24.12.2020 od 13:00 hod. do 15:00 hod. a dňa 26.12.2020 od 10:00 hod. do 14:00 hod. s tým, že matka si prevezme maloletú v mieste bydliska otca a po skončení stretnutia ju odovzdá otcovi v mieste bydliska otca s tým, že otec je povinný maloletú na styk riadne pripraviť (tretí výrok); súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný; súd prvej inštancie najskôr uviedol, že vo veci samej sa otec domáha zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určenia výživného zo strany matky, pričom „podľa návrhu mala matka dňa 21.10.2020 opustiť maloletú a nechať ju u susedov; keď sa o tom dozvedel otec, vrátil sa z Nemecka, kde v tom čase pracoval, a od vtedy je maloletá u neho; maloletá bola veľmi sklamaná, že ju matka opustila a nechala len tak u susedov“; súd prvej inštancie argumentoval, že „v danej veci bolo z návrhu otca a zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca zistené, že matka opustila maloletú L., keď odišla pracovať do Nemecka zhruba pred dvoma mesiacmi, nechala ju u susedov a onedlho začal starostlivosť o maloletú zabezpečovať otec, ktorý sa kvôli tomu vrátil zo zahraničia; aj maloletá tvrdila, že mama išla do Nemecka nechala ju pri susede; uvedenú skutočnosť potvrdila pred zástupcom kolízneho opatrovníka aj samotná matka, pričom dôvody, ktoré ju k tomu viedli, nie sú vo vzťahu k faktickému stavu (že dieťa nechala u susedov a odišla do zahraničia) podstatné; je nutné podotknúť, že matka tak v rozpore s rozsudkom nielen že nezabezpečila o maloletú riadnu starostlivosť, ale na rozdiel od brata maloletej, z neznámych dôvodov (podľa otca kvôli konfliktom), nezabezpečila pri svojom odchode do zahraničia starostlivosť o maloletú aspoň zo strany príbuznej osoby (u starej matky zo strany matky údajne nemohla byť); z výsluchu maloletej zástupcom kolízneho opatrovníka vyplynuli závažné otázky vo vzťahu k schopnosti matky riadne zabezpečovať starostlivosť

o maloleťu bez ohrozenia jej zdravého vývinu, ktorých pravdivosť bude súd overovať dokazovaním v konaní vo veci samej; súd však aj bez ďalšieho dokazovania považoval za opodstatnené vyjadrenie maloletej, že žalúdočné problémy má z „cirkusu“ doma, t.j. keď sa mama háda s frajerom a keď pijú; matka uvedené tvrdenie zľahčovala, keď uviedla, že si to maloleťá vyvoláva sama; je nepravdepodobné, aby si 7 ročné dieťa samo „vyvolávalo stres a bolesti“ a ak o tomto rodič má vedomosť, je podľa názoru súdu jeho povinnosťou zisťovať príčiny týchto problémov, vyhľadať odbornú pomoc, a nie situáciu zľahčovať a neriešiť; matke bola lekármi odporúčaná návšteva psychologičky, ktorú neabsolvovala, síce tvrdila, že tak plánovala urobiť, a pre smrť psychologičky k tomu nedošlo, čo jej však podľa názoru súdu nemohlo brániť kontaktovať inú psychologičku; treba zvýrazniť, že otec na odporúčanie úradu práce začal s maloletou riadne navštevovať psychologičku, čo tiež svedčí o jeho schopnosti riadne zabezpečovať starostlivosť o zdravie maloletej; súd ohrozenie záujmov dieťaťa a potrebu neodkladnej úpravy pomerov videl za súčasného stavu, kedy je maloleťá zverená do starostlivosti matky, tiež v tom, že matka v mesiaci, v ktorom jej končí nájomná zmluva k aktuálnemu ubytovaniu (v čase rozhodovania súdu o 12 dní), ešte ani nemá vyriešenú bytovú otázku a zabezpečené vhodné (resp. žiadne) ubytovanie na zabezpečovanie starostlivosti o maloleťu; uvedený prístup matky je nutné vyhodnotiť ako nezodpovedný, a popri vyššie uvádzaných skutočnostiach nedáva záruku riadneho zabezpečovania starostlivosti o maloleťu z jej strany; matka pred kolíznym opatrovníkom poukazovala na nedostatky v starostlivosti otca, no zo správy kolízneho opatrovníka nevyplýva, že by akékoľvek nedostatky v starostlivosti otca boli zistené; taktiež lustráciou protispoločenskej činnosti prostredníctvom polície neboli u otca zistené akékoľvek excesy v zmysle tvrdení matky; súd tak mal z návrhu a vykonaného dokazovania osvedčené, že pomery účastníkov si vyžadujú neodkladnú úpravu; za situácie, keď matka, ktorá opustila svoje maloleté dieťa a nechala ho v starostlivosti cudzích ľudí (susedov), ktorá navyše pár dní pred ukončením nájomného vzťahu nemá zabezpečené žiadne ubytovanie, a samotná maloleťá za psychosomatický základ svojich zdravotných problémov označila správanie sa matky a jej druhu v domácnosti, súd považuje za nevyhnutné dočasne zveriť maloleťu do starostlivosti druhého rodiča, ktorý už určitú dobu sám zabezpečuje starostlivosť o dieťa, pričom v jeho starostlivosti šetrením neboli zistené žiadne nedostatky a aj maloleťá prejavila záujem ostať u otca. Keďže napriek faktickému stavu je dieťa právne zverené do starostlivosti matky, bolo by bez vydania tohto neodkladného opatrenia ohrozené stabilné prostredie, kde sa maloleťá po odchode matky podstatnú dobu nachádza a kde sama uviedla, že chce ostať; pre dôkladné zistenie pomerov na účely najvhodnejšej a dlhodobej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej je však nutné vykonať rozsiahle dokazovanie, a to vo vzťahu k všetkým závažným a doposiaľ nepreukázaným tvrdeniam, ktorých dokazovanie však presahuje rámec a účel inštitútu neodkladného opatrenia a súd ho vykoná v konaní vo veci samej; súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti maloleté dieťa dočasne zveril do starostlivosti otca; zároveň súd trvanie tohto neodkladného opatrenia ohraničil momentom právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; súd vzhľadom na nadchádzajúce obdobie vianočných sviatkov, ktoré sú v živote dieťaťa vo veku 7 rokov nepochybne tie najdôležitejšie v roku, taktiež určil, že matka sa môže počas sviatočných dní s maloletou stretnúť, v rozmedzí 1 krát 2 hodiny a jedenkrát 4 hodiny denne, a zároveň ide o obdobie, kedy matka ešte má zabezpečené ubytovanie v prenájme; určenie styku v uvedenej podobe zároveň rešpektuje aktuálne platný zákaz vychádzania a tzv. „bubliny dvoch domácností“ a maloleťá bude mať možnosť stretnúť sa aj so súrodencom v starostlivosti matky; súd zároveň určil matke za dobu, v ktorej je maloleťá dočasne zverená do starostlivosti otca aj vyživovaciu povinnosť, a to v zákonom stanovenej minimálnej výške, nakoľko pomery matky pre krátkosť času zistené nemal, a bude ich šetriť v konaní vo veci samej; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) v spojení s § 2, § 360 ods. 1, § 366 a § 367 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka včas (§ 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. v znení neskorších predpisov) odvolanie doručené súdu prvej inštancie dňa 22.01.2021 (č.l. 87-94 spisu); uznesenie napadla v celom rozsahu; žiadala prehodniť zverenie maloletej do starostlivosti otca; argumentovala, že otec mal vedomosť o tom, že má zabezpečenú prácu v zahraničí (Nemecko) a telefonicky ju ubezpečoval, že situáciu ohľadne starostlivosti o maloleťu vyrieši a dohodne sa so svojou matkou; nakoľko sa však otec s matkou nedohodol, musela situáciu riešiť a dohodla sa so susedou, aby sa postarala o maloleťu; musela urgentne vycestovať za prácou do zahraničia (Nemecko), kde jej dokonca hrozila pokuta; kvôli situácii s pandemiou mala finančné problémy a nemohla platiť nájomné za prenajatý byt, pretože jej dovtedajší príjem z poisťovne sa rapídne znížil; maloletej sa riešenie bývania u susedy páčilo, pretože tam má kamarátku; počas cesty do zahraničia (Nemecko) viackrát telefonovala s maloletou, ktorá bola šťastná a tešila sa; niekoľko dní po príchode do zahraničia (Nemecko) jej

telefonoval syn, že po maloleťu si prišla švagriná otca a zobrala ju k sebe bez jej súhlasu a vedomia; ďalej uviedla, že otec nie je práve spoľahlivý typ človeka, využíva klamstvá a prekrúcanie skutočností; všetky tvrdenia otca v napadnutom rozhodnutí sú absolútne klamstvá najmä ohľadne užívania omamných látok (drog), alkoholu a nedostatočnej starostlivosti o maloleťu deti; zdôraznila, že maloleťu lipne na otcovi, ktorý ju dokáže pobláznit; uviedla, že práve otec má bohaté skúsenosti s užívaním omamných látok, pod vplyvom ktorých dokonca viackrát viedol motorové vozidlo; vyjadrila presvedčenie, že súd zväží rozhodnutie zo dňa 18.12.2020, dôkladne preverí všetky skutočnosti, rozhodne v jej prospech a v prospech maloleťu, ktorú jej zverí naspäť ako to bolo doposiaľ; ďalej argumentovala, že otec tiež nie prvý krát vycestoval za prácou do zahraničia bez toho, aby sa zaujímal o maloleťu, pričom vtedy nemali dostatok finančných prostriedkov na bývanie a museli sa vysťahovať k jej matke; otca označila za nezodpovedného človeka, ktorý nemá právo dostať maloleťu do starostlivosti; zdôraznila, že situáciu, ktorú musela urgentne riešiť najmä kvôli svojim dvom deťom, otec jednoducho špinavo využil a prišlo mu vhod, že bola nútená vycestovať za prácou do zahraničia; otec ju po rýchlom návrate zo zahraničia začal očierňovať a pousiloval sa o jej úplné poníženie; maloleťu mal v záujme získať do starostlivosti najmä z dôvodu platenia výživného; preto žiadala súd, aby podrobnejšie pristúpil k overeniu skutočností a dospel k správnejmu rozhodnutiu; vyjadrila presvedčenie, že svojim konaním nijako maloleťu neublížila, nenechala ju samú bez starostlivosti a nepostupovala v rozpore so zákonom.

2.2 Otec a kolízny opatrovník s odvolaním matky nesúhlasili (č.l. 95-96 spisu; č.l. 127 spisu).

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že neodkladné opatrenie je možné aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleťu deti nariadiť za predpokladu, že pomery maloleťu je nevyhnutné upraviť bezodkladne; z tohto hľadiska je potrebné skúmať aj záujem maloleťu na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloleťu bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy pomerov maloleťu; z uvedeného vyplýva, že pre splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné osvedčenie vyššej miery intenzity narušenia záujmu maloleťu na napĺňaní jeho všestranných potrieb (čo vyplýva práve z predpokladu nevyhnutnosti bezodkladného zásahu, aby tento záujem maloleťu bol ochránený); z toho na druhej strane vyplýva, že pre splnenie podmienky nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov maloleťu pôjde zrejme v praxi predovšetkým o skutočnosti, ktoré evidentne (prima facie) zasahujú do konkrétneho záujmu maloleťu dieťaťa na napĺňaní jeho všestranných potrieb.

4.2 Odvolanie matky nie je dôvodné. Preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolania matky a ostatného obsahu spisu, dospel odvolací súd k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolací súd sa s ním stotožnil (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd považuje podľa obsahu spisu za osvedčené, že rodičmi maloleťu sú matka a otec, maloleťu pochádza z ich vzťahu, pričom výkon ich rodičovských práv a povinností k maloleťu bol upravený rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 4P/33/2019-66 zo dňa 30.09.2019 tak, že maloleťu bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť maloleťu výživné v sume 100,- € mesačne k rukám matky s účinnosťou od 03.09.2019; aj podľa odvolacieho súdu bolo dostatočne osvedčené, že matka nechala maloleťu bez dostatočnej starostlivosti (u susedy) a odišla za prácou do zahraničia (Nemecko); v súčasnosti je maloleťu v starostlivosti otca, u ktorého neboli zistené matkou tvrdené nedostatky; maloleťu je zdravá, lieči sa na bolesti brucha, u ktorých je podozrenie, že majú psychosomatický pôvod vyvolaný konfliktným spoložitím matky a jej priateľa; z psychologickkej konzultácie s maloleťu

vyplývalo, že prostredie otca je pre ňu vyhovujúce, kolízny opatrovník tiež navrhol zveriť maloletú so starostlivosťou otca; maloletá má výborný prospech v škole; v pomerne krátkom období od začatia konania matka niekoľkokrát zmenila miesto pobytu a opakovane mení aj zamestnanie v zahraničí aj na Slovensku (Nitra, Senec); na základe návrhu otca prebieha aj konanie vo veci samej o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, v rámci ktorého bude možné vykonať riadne dokazovanie vo vzťahu k splneniu podmienok na zmenu výchovného prostredia maloletej; aj podľa odvolacieho súdu boli preto splnené podmienky na nariadenie napadnutého neodkladného opatrenia v zmysle dočasného zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, kým nebude možné na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť vo veci samej; v prípade rozhodnutia o neodkladnom opatrení ide o rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nemá žiadny vplyv na prípadné rozhodnutie vo veci samej; za správne považuje odvolací súd aj určenie povinnosti matke platiť výživné v minimálnom zákonom rozsahu (tzv. minimálne výživné); z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia ako vecne správne potvrdil. Nariadením napadnutého neodkladného opatrenia došlo k dočasnej zmene predchádzajúceho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, čo súd prvej inštancie opomenul vyjadriť v napadnutom rozhodnutí; z dôvodu zamedzenia duplicity úprav výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej a ich prípadnej kolízie preto odvolací súd doplnil, že týmto dochádza k dočasnej zmene predchádzajúceho rozhodnutia v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a v časti určenia výživného a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

5. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože nebol podaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania (§ 57 C.m.p.) a nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie vo veci samej končí (§ 58 C.m.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).